

ՀԱՅՍՏՈՒԹԵԱՆ ճՇՄԱՐԻՑ

ԻՄԱՑՈՒՄԸ

Հարստութիւնդ եթէ Աստուծմէ առիր, վստահ եղիր եւ հաւատահ, որ զաւակիդ կրկին առատութեամբ կուտայ եթէ ուզես: Պիտի ըսես, ի՞նչպէս եթէ ուզեմ: Ինչ որ Աստուծմէ պարգեւ առիր եւ ունիս դարձեալ Աստուծոյ պարգեւէ, իսկ զաւակիդ բարեպաշտութեանդ օրինակը ձգէ եւ ոչ թէ հարստութիւնդ: Աղքատներու երամին ըրած գժութեանդ անոր վերակացու ձգէ Աստուծոյ անսահման գժութիւնը եւ ոչ թէ փայլուն ոսկին: Սորվեցո՛ւր ողորմութեան բարիքը եւ ոչ թէ տմարդութեան չարիքը: Սորվեցո՛ւր զԱստուած պաշտել եւ ոչ թէ մամոնան: Սորվեցո՛ւր երկնաւոր բաներու ցանկալ եւ ոչ թէ երկրաւորներուն, Վարժեցո՛ւր պատուամէր ըլլալ երկնային պատիւին եւ ոչ թէ մեր սին կեանքի ծաղկաթափ փառքին: Սորվեցո՛ւր սիրել ոչ թէ առօրեայ անցաւոր կեանքը՝ լի դառնութեամբ ու թշուարութեամբ, այլ՝ կայունը, մնայունը եւ բիւրապատիկ հանգիստով լեցունը: Իսկ եթէ անիրաւութենէ, զրկանքներէ հաւաքած հարստութիւնդ զաւակներուդ պիտի թողուս, զիտցիքը եւ հաւատահ թէ ուր որ անիրաւութիւն եւ զրկանք կայ, հոն Աստուծոյ բարկութիւնը կը գտնուի:

Սարգս Շնորհացի (Յորդորակներ)

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՈՂԱՀՐԱՏՈՒ

ԱՍՏՈՒԾՄՈՎ ՊԱՅՔԱՐԻՒՆՔ
ՍՍՏԱՆԱՅԻՆ ԴԷՄ

Մենք կարիքը ունինք Բարիին որպէսզի կարենանք դէմ դնել Զարին: Սատանան աստուածաւուներուն դէմ է, որ կը պատերազմի հետեւաբար անոր պատերազմը Աստուծոյ դէմ ուղղուած պատերազմ մըն է: Մեր կողքին ունենալու ենք աներեւելին՝ Աստուած որ բնաւ չի ննջեր եւ չի մրափեր, այլապէս պիտի չկարենանք կանգուն մնալ սատանային արձակած աներեւելի նետերուն դէմ: Աղօթքով զԱստուած մեզի պատերազմակից դարձնենք: Աղօթքով իըրեշտակները մեր շուրջ դնենք իբրեւ ցանկապատ: Աղօթքով մեր դատը դնենք անպարտելի ու անհակածուելի մեր Փաստաբանին ու Բարեխոսին ձեռքերուն մէջ: Աղօթելը Աստուծոյ վստահիլ է, իսկ Աստուծոյ վստահող մարդը՝ յուսախար պիտի ըըլլայ:

Սիրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ քերքը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկալին մօս: Նաև՝ Facebook-ի վրայ փնտուել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՑԵ

ԲՈՒ ԽՈՍՔ ԻՄ ՈՖԵՐՈՒՄ ՑՈՎ Է ՈՒ ԽՄ ԾԱՌՈՒԵՐՈՒՄ ԼՈՅ
(Ս.119.105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 16 ԴԵԿԵMBER 2018

ԹԻՒ 50

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՏՈՒՏԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես.38.1-8: Եբր .1.1-14:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻՏԱՐԱՎԱԾ ԸՍ ԴՈՒԿԱՍՈՒ 17.1-10

Յիսուս իր աշակերտներուն ըսաւ. «Գայթակղութիւններ անպայման, որ պիտի պատահին, բայց վայ այն մարդուն, որուն ձեռքով ուրիշներ գայթակղութեան մէջ կ'իյնան: Նախընտրելի պիտի ըլլար, որ իր վզին ջաղացքի քար անցընէին եւ զինք ծովը նետէին, քան թէ այս փոքրիկներէն մէկը գայթակղեցնէր: Յետեւաբար, զգուշացէք: Եթէ եղբայրդ մեղք գործէ յանդիմանէ՝ զինք, եւ եթէ զղայ՝ ներէ իրեն: Նոյնիսկ եթէ մէկ օրուան մէջ եօթն անգամ քեզի դէմ մեղանչէ եւ եօթն անգամ քեզի գալով ըսէ՝ կը զղայ, պէտք է ներես իրեն»:

Առաքեալները ըսին Տիրոց. «Աւելցո՛ւր մեր հաւատքը»:

Յիսուս ըսաւ. «Եթէ մանամեխի հատիկին չափ հաւատք ունենաք եւ ըսէք այս թթենիինըսէք. «Արմատախիլ եղի՛ր եւ ծովուն մէջ տնկուէ», վստահ եղէք, որ պիտի հնազանդի ձեզի:

Ենթադրենք, որ ձեզմէ մէկը ծառայ մը ունի, որ հողագործ է կամ հովիւ: Երբ ծառան դաշտէն դառնայ եւ տուն մտնէ, տէրը իրեն կ'ըսէ. «Անմիջապէս զնա՛, ճաշդ կե՛ր»: Բնականաբար՝ ո՛չ: Ընդհակառակը, անոր կ'ըսէ. «Ընթրիքս պատրաստէ եւ գոգնոցդ կապելով սպասարկէ ինծի, մինչեւ ընթրիքս վերջացնեն. անկէ ետք կրնաս ուտել ու խմել»: Կը կարծէ՞ք, որ տէրը իր ծառային երախտապարտ պէտք է ըլլայ իր հրահանգները կատարելուն համար: Չեմ կարծեր: Դուք ալ նոյնպէս, երբ կը կատարէք ինչ որ հրամայուած է ձեզի, ըսէք. «Անպիտան ծառաներ ենք, ինչ որ պարտաւոր էինք ընել՝ կատարեցինք»:

ԿԻՐԱԿԱՆՈՐԵԱՅ ՇԱԾՈՒ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄ

ՊՈՂՈՍ ԱՌԱՔԵՍԼԻ ՆԱՄԱԿԸ ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ 1.1-14

Անցեալին բազմաթիւ անգամներ եւ քաղմաթիւ կերպերով Աստուած մեր հայրերուն խօսեցաւ մարգարէներուն միջոցաւ, իսկ այս վերջին օրերուն մեզի խօսեցաւ իր Որդիին միջոցաւ: Աստուած զինք ամէն բանի ժառանգորդ կարգեց եւ անոր միջոցաւ էր, որ աշխարհը ստեղծեց: Որդին, Հօրը փառքին լոյսը եւ անոր կուրեան նշանիտ պատկերը, որ իր անձով մեր մեղքերը սրբելէ ետք երկնքի մէջ նատաւ Աստուածոյ՝ Գերագոյն Զօրութեան աշ կողմը:

Անիկա շատ աւելի բարձր է հրեշտակներէն, ինչպէս Աստուածմէ իրեն տրուած անունը ցոյց կու տայ, որովհետեւ ո՞ր մէկ հրեշտակին Աստուած ըսաւ. «Դում իմ որդիս ես, այսօ՛ր թեզ ծնայ»: Կամ որո՞ւ ըսաւ. «Ես անոր հայր պիտի ըլլամ՝ եւ ամիկա՝ իմծի որդի»: Դարձեալ, երբ իր անդրանիկ Որդին աշխարհ կը դրկէր, ըսաւ. «Աստուածոյ բոլոր հրեշտակները քող պաշտեն զայն»:

Աստուած իր հրեշտակներուն մասին խօսած ատեն կ'ըսէ. «Աստուած իր հրեշտակները ստեղծեց, որպէս պատգամաւոր հոգիներ, եւ իր պաշտօնեամերը կը քաջի»:

Մինչդեռ Որդիին կ'ըսէ. «Քու առողջ, ո՞վ Աստուած, յաւիտենական է. արդարութեամք կ'իշխես քագաւորութեանդ վրայ: Արդարութիւնը կը սիրես եւ ամիրաւորդիւնը կ'ատես: Սիա թէ ինչու, ո՞վ Աստուած, քու Աստուածդ ուրախութեան իւղով օծեց թեզ քու բներմերէդ աւելի»:

Դարձեալ, ուրիշ տեղ մը Որդիին կ'ըսէ. «Դում, ո՞վ Տէր, սկիզբէն ստեղծեցիր երկիրը, եւ երկինքը քու ձեռագործ է:

Անոնք պիտի կորսուին, բայց դում կաս եւ կը մնաս:

Անոնք հագուստի պէս պիտի մաշին, վերարկուի մը պէս պիտի ծալիս զանոնք եւ հագուստի պէս փոխես: Բայց դուն միշտ նոյնն ես եւ քու տարիներդ վերջ պիտի չունենամ»:

Բայց հրեշտակներէն որո՞ւն ըսաւ երբեք. «Աշ կողմս ճատէ, մինչեւ թշնամիներդ ոտքերուդ տակ դնեմ որպէս պատուանդան»:

Զէ՞ որ հրեշտակները Աստուածոյ ծառայող հոգիներ են եւ իր կողմէ կը դրկուին օգնելու համար անոնց՝ որոնք փրկութիւնը պիտի ժառանգեն:

ՄԻԱՍՆԱԲԱՐ ԱՂՕԹԵՆՔ

Տէ՛ր, ողորմէ՛ բազմամեղիս, ապաշխարութեան դարձի՛ բեր վտարանդի գերիս եւ մտցո՞ւր արքունական փառքին մէջ: Առաջնորդէ՛ Զու մօսդ գալու երկնային ճանապարհով, որովհետեւ եթէ դուն չառաջնորդես, ես չեմ կրնար գալ, որովհետեւ դո՞ւն իսկ ըսիր . «Ոչ ոք կրնայ մօսդ գալ, եթէ Հայրս չքաշէ զայն»:

Եւ արդ, Տէ՛ր իմ զբած, մի յիշեր իմ բազում պիղծ մեղքերս եւ մի՛ անտեսեր Զու ծառայ, մի՛ ձգեր զիս որ մնամ նոյն չարիքին մէջ եւ դեգերիմ աշխարհիկ կեանքի մէջ, այլ ինչպէս փախած ծառայի եւենէն ընթանալով՝ այնպէս զիս ե՞տ բեր, բողոքին տուր յանցանքներուն եւ հաղո՞րդ դարձո՞ւր Զու սուրբ կամարաներուդ:

Եփիւմ Ասորի

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

Ս. ՅԱԿՈԲ ՄԾՔՆԱՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Մեր Եկեղեցւոյ ամէնէն աւելի ժողովրդականութիւն ունեցող սուրբերէն մէկն է՝ Սուրբ Յակոբ Մծքնացի Հայրապետը: Իր տօնը կանուխէն հաստատուած է Առաքելական Եկեղեցւոյ տօնացոյցին մէջ ու կը տօնուի ամէն տարի՝ Դեկտեմբեր ամսուան կէսերուն եւ միշտ՝ Շաբարօռուան կը գուգադիպի:

ՍՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲԻ ԿԵԱՆՔԸ

Սուրբ Յակոբ ծնունդով ասորի էր եւ հօրաքրոջ որդին՝ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչին: Անոնք միասին դաստիարակուած էին կեսարիոյ մէջ:

Ան իր քարոզներով, հրաշագործութիւններով եւ ճգնաւորի խիստ կխանքով՝ նշանաւոր եղած է: Մասնակցած է Նիկոյ մէջ կայացած ժողովին՝ 325 քուականին:

Մծքին Աթոռին համար՝ ձեռնադրուած է եպիսկոպոս, ինչպէս Աստուած տեսիլքի մը մէջ յայտնած էր՝ Մարուգէ ճգնաւորի:

Գրած է վարդապետական նաոեր, բարոյախօսական գրութիւններ եւ մատենագրութեան մէջ ծանօթ «Զգօն» գիրքը:

Ս. Գրիգոր նարեկացին, ներքոյ մը նուիրած է Ս. Յակոբ Մծքնայ Հայրապետին: Ս. Ներսէս Շնորհալի Հայրապետ «Յաղթող եւ Սուրբ Հայրապետ» շարականը նուիրած է Ս. Յակոբին: Այս շարականը գրուած է ա՛յն դէպքին առթիւ, ուր կը պատմուի, թէ Պարսից Շապուհ Բագաւորը, աշխարհածաւալ իր արշաւանքներու ընթացքին՝ կը հասնի Մծքին: Այն ատեն, Սուրբը կ'աղօթէ, եւ ահա պիծակներու եւ ձիաստացներու մեծ բազմութիւն մը կը յարձակի պարսիկներու ծիերուն վրայ եւ անոնց խունապի մատնուելով՝ կը փախչին, իսկ զինուորները՝ հետիւնտն կը նահանջէն:

Հարց. Ի՞նչ խորհուրդ ունի Յիսուս Ծննդը եւ Մկրտութիւնը:

Պատասխան- Տօները կը բաժնիւին երկու մասի՝ Առաքելադիր եւ Հայրապետագիր: Առաքելադիր տօներէն են Ծննդեան, աստուածայայտնութեան, Մկրտութեան, Համբարձման, Հոգեգալստեան եւ Քրիստոսին վերաբերող միւս տօները, որոնք սահմանած են առաքելաները: Միւս տօները սահմանած են Եկեղեցւոյ հայրապետները: Հայ Եկեղեցին ունի իինք մեծ տօներ (Տաղաւարներ, Աստուածամօր վերափոխումը, Խաչվերացը: Եւ այսպէս, առաջին տաղաւարը Յիսուսի Ծննդեան տօնն է: Աստուած մարդացաւ, մարդոց մեղքները վերցուց, չարչարուեցաւ եւ մահուան դատապարտուեցաւ մեզի համար, որ յաւիտենական կեանքի արժանացնէ: Հայերը այդ տօնը՝ Ծննդութիւն, աստուածայայտնութեան եւ մկրտութեան իետ միասին կը կատարեն Յունուար 6-ին: Մկրտութիւնը յիշատակն է Յորդանան գետին մէջ Անոր մկրտուելուն՝ Յովհաննէս Մկրտիչի ձեռքով: Աստուածայայտնութեան տօն կը կոչուի, որովհետեւ Աստուածոյ փառքը յայտնուեցաւ մեզի: